

ÄRIPÄEV 28. veebruar 2014

toimetaja Peep Tallmaa, tel 667 0182, e-post peep.tallmaa@aripaev.ee

VALITSUS ANNAB ARU

Peaminister Andrus Ansipi sõnul kulus suur osa valitsuse istungi ajast kohalikele teedele.

ANDRUS ANSIP
peaminister

On kahtlus, et teederegistris ei ole kõik kanded lähtunud ühtedest ja samadest eeldustest.

Millest ma räägin? Mõni kohalik omavalitsus on kaotanud selle praegu pakutud kava järgi rahalisi vahendeid teede hooldamiseks 59%. Teine on kaotanud 28%, kolmas 14%. Ja seletus üldiselt on veenev, et on tehtud kontroll ja leitud, et kohalik omavalitsus on varasemalt oma teede hulka arvanud ka riigi metsamajandamise keskuste hooldatavaid teid. Ja kui keegi ikkagi on taotlenud vahendeid nende teede hooldamiseks, mida nad tegelikult hooldanud ei ole, siis selline vahendite vähendamine tundub põhjendatud.

Samas Tallinna linn peaks saama umbes 5% vahendeid juurde, sel ajal kui keskmisena kaotatakse 4% vahenditest. Ja millepärast? Sellepärast, et Tallinna linnas on otsustatud teede registrisse kirjutada ka kvartalisised teed. Samas võtan oma kodulinna Tartu, seal on vahendite vähendamine 6%. Kui üks suur linn saab suure tüki juurde, siis väiksemad peavad midagi kaotama.

Ja nüüd on minul küsimus, ausalt öeldes, meil kõigil küsimus, et kas nad kõik on siis kvartalisised teed teederegistrisse kandnud või mitte? Seda ei tahaks nagu aktsepteerida, et kui keegi on leidnud, et registrisse saab kanda suurema kilomeetri tänavaid ja saab selle eest siis eelarve vahendeid juurde, ja teised pole selle kavala mõtte peale tulnud ja kaotavad vahendeid, siis see päris õiglane ei ole ja põhimõtteliselt riigil peaks olema kohustus kõiki ühteviisi informeerida ja mitte premeerida neid, kes on kuidagi registri üle kavaldanud. /---/

Ega me seda registri korrastamist ilmselt nädalaga ära teha ei saa, aga tahaks saada suuremat selgust, veendumust selles osas, et kõik kohalikud omavalitsused saavad teederegistrisse teede kandmise alustest ühtemoodi aru. See on ka põhjus, miks ma täna nendest teedest ja registrist nii pikalt räägin. Nojaa, liiga palju teedest, aga küsimus on terav.

VÄLJAVÕTE VALITSUSE PRESSIKONVERENTSI STENOGRAMMIST

LUGEJA ARVAB

99 Kõige suurem raharaiskamine

EDUKAS EESTI

Edu peitub

Nii paradoksaalne kui see ka ei kõla, peitub Eesti võimalus tulevikuks meie hõredas asustuses. Ning selles sisalduvas potentsiaalis arendada tegevusi, milleks on vaja piisavalt maad, ruumi ning ka tolles ruumis olevat loodusressursi.

On kaks vastandlikku tulevikuteooriat, millest üks ütleb, et rahvastiku kiire juurdekasvu tingimustes on suure elanikkonnatihedusega linn efektiivselt viis tagada toimetulek võimalikult paljudele. Teine teooria kõneleb aga vaba energiakasutuse lõppemisest või ka naftaajastu lõpust, kus energia ja kõik sellest sõltuvad hüved, mida tiheasustus pakub, muutuvad ülikaliks ja vaid vähestele kättesaadavaks. Nii seisukuvad ühel kujuteldaval hetkel ka kõige luksulikumate kõrghoonete liftid ja linnad slummistuvad. Energiaõpukuulutajate arvates on tulevik väljaspool linnu asuvate kogukondlike eluvormide päralt, kus energiat ja muud eluks vajalikku toodetakse ise, kasutades keskkonnasõbralikke lahendusi – päikese- ja tuuleenergiat, maakütet, merelaineid.

Eesti võimalus on vaadata tulevikku juba praegu ning edendada neid arenguid, mis soosivad kogukondlikke, regionaalseid töökohti loovaid ja säästlikke kooseluvorme. Riigi ja kohaliku võimu esmane eesmärk peaks olema niisuguste koosluste edendamine. Olgu siis maksupoliitika, otsetoetuste, koolituste või ühistegevuse arendamise kaudu.

Eesti praegu koondub. Praegu liigub aga Eesti esimeses, tihedama asutuse suunas, koondudes suuresti Tallinna ja selle ümber, kuid ka teistesse suurematesse linnadesse. Koondumine tähendab muu hulgas, et nõudlus elutegevuseks vajalike vahendite (elamumaa, parklad, transport) järele kasvab ja seetõttu tõusevad nende hinnad. Et linnastumise protsessi ümber pöörata, on vaja selget kontseptsiooni ja ühist sihivahendit tegevust.

Ühe hoiatava näite linnastumise vallast pakub majandushiiglane Hiina, kus paljudes korrumajades liftid ei tööta või nende kasutamise eest tuleb eraldi maksta. Sellistes majades ei ole tihti keskkütet ega konditsioneerid ning odavamates neist on ühe inimese kohta ruumi vaid ahvipuuri jagu. Soolast hinda tuleb maksta ka auto kasutamise eest. Näiteks 24 miljoni elanikuga Shanghai on lubatud registreerida vaid 50 000